

NEWSLETTER

EDITORIAL de Alin Lucian Potinche

Prin anii studenției, în autobuzul 104, un domn spre vârsta a treia, plin de chef și voie bună se adresa persoanei din fața lui "domnișoară scumpă, știți de ce nu mai există în ziua de azi secrete familiale?!... fiindcă le spunem pe toate la telefon!" domnișoara respectivă doar încheiase o convorbire telefonică, de lungă durată, care în liniștea aglomerației din trafic și din autobuz, ne-a făcut pe mulți călători participanți pasivi.

M-a amuzat atunci concluzia domnului din 104, însă am reflectat ulterior și la nevoia fetei de a-și împărtăși gândurile, trăirile, preocupările... într-un cadru sigur, în care să nu se simtă judecată, ci doar acceptată.

Azi vă propun să reflectați la nevoile copilului! Atât în funcție de etapele dezvoltării (Erikson) dar și în funcție de ce ați descoperit voi (ca părinți și asistenți sociali) în această perioadă de... stat mai mult în preajma lor. Copiii și tinerii au nevoie să se simtă înțeleși, să se simtă acceptați și să se simtă iubiți de părinții lor. Primele două se aplică și la școală și în societate în general.

Mi-ar plăcea să contribuim împreună la încurajarea unor programe care să preîntâmpine aceste nevoie primordiale ale viitorilor adulți și să putem vedea în școli (fiindcă acolo petrec cea mai mare parte a timpului) programe de educație financiară, de educație emoțională și de educație sexuală nu mai spun fiindcă vom avea începând cu anul școlar următor... Și astfel, putem vedea în viitor, adulți mai pregătiți emoțional și financiar să își întemeieze o familie și să treacă mai ușor peste provocările vieții, indiferent de etapele acestora.

La mulți ani tuturor copiilor, la mulți ani tuturor copiilor din noi!

CUPRINS

pag.1 Editorial

**pag. 2 -8 Articole,
interviuri, gânduri**

**pag. 8-12 Informații
utile, demersuri,
luări de poziție**

Gândurile unui asistent social

Marius Roman,
asistent social principal

”Singurul mod de a realiza lucruri minunate e să iubești ceea ce faci”

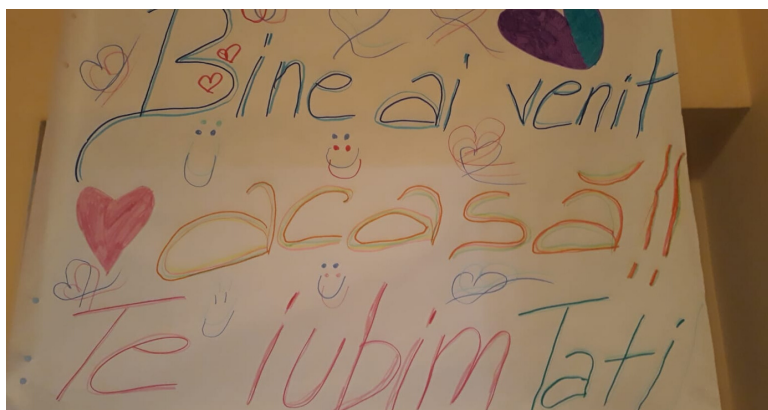
Dragi prieteni,

De profesie sunt asistent social și îndeplinesc funcția de șef centru la un centru rezidențial. În această perioadă dificilă pentru noi toți, nu numai în domeniul asistenței sociale, voi încerca să scriu câteva trăiri și gânduri din perioada cât am fost izolat la locul de muncă. În seara zilei de joi, 9 aprilie a fost emisă o nouă Ordonanță Militară despre care ni se spunea pe toate canalele de comunicare că vizează exportul de cereale și.....cam atât. Până când, undeva după miezul nopții, a fost publicată în Monitorul Oficial, moment în care am realizat că NOI, Asistența socială, suntem cei de la art.9 la art.14. Munca și sacrificiul nostru trece la un alt nivel, de la disponibilitate permanentă la izolare la locul de muncă, 24 din 24. Primul gând merge către familie, oare ce vor face, cum le voi explica copiilor mei această măsură, faptul că nu voi fi lângă ei de Sărbătorile Pascale și gândurile vin unul câte unul, către colegi, către familiile lor, către tot ceea ce este de pus la punct pentru a putea îndeplini această misiune.

E vineri dimineața, o zi cum nu a mai fost alta, trebuie să ne organizăm activitatea. Încep să îmi sun colegii, sunt oameni cu emoții și stări sufletești diferite, cu situații familiale diferite, sunt furioși, căutam explicații și soluții la propriile probleme apărute. Multe, poate prea multe întrebări la care nu avem răspunsuri dar știm un lucru că astăzi mai mult ca oricând persoanele vârstnice, copii și adulții cu sau fără handicap, persoane vulnerabile au nevoie de noi. Privim cu responsabilitate măsură stabilită ce ne vizează pe noi și beneficiarii din serviciile rezidențiale. Totul a avut un efect catalizator în care am regăsit forță, determinare, energie și tot ce poate fi mai frumos: curaj, pasiune și solidaritate. Avem cu toții credința și speranța că dăruirea și sacrificiul nostru se va regăsi în sufletul, inima și zâmbetul beneficiarilor din asistență socială. Fiecare trăire din această perioadă de izolare la locul de muncă a avut scopul ei, ne-am redescoperit atât pe noi cât și pe beneficiarii noștri. Echilibrul dintre emoțiile pozitive și emoțiile negative, generate zilnic ne-au ajutat să fim mai puternici.

Ne desfășurăm activitatea într-un domeniu în care nu știu cum aș putea defini succesul, dar știu că oamenii care lucrează în domeniul asistenței sociale sunt valoroși, puternici, că nu strigă niciodată, pentru că asta le-ar umbri strălucirea. De aceea munca noastră e de multe ori nevăzută și mergem necunoscuți, tăcuți și demni prin toată această neliniște, dar mai știu un lucru, că voi toți sunteți astăzi modele de urmat.

Vă doresc multă sănătate tuturor, familiilor dumneavoastră, beneficiarilor și Domnul să ne aibă în pază pe toți!

Relaxare sau teamă? Cum ne adaptăm la măsurile de relaxare?

Violeta Constantin,
asistent social principal

Impactul emoțional provocat de pandemie se resimte încă. Că ne place sau nu, suntem puși acum în fața provocării de a ne reconfigura stilul de viață, prioritățile, modul în care interacționăm cu ceilalți. Unora le este dor de cum arăta viața lor acum câteva luni, unii sunt provocați de această schimbare. În mod clar, nimic nu mai este și nu va mai fi la fel ca înainte.

După două luni de izolare, oamenii se tem să își reia, chiar și gradual, stilul de viață – să meargă la serviciu, în locuri aglomerate, cumpărături, ori să urce în mijloace de transport în comun. Oamenii se simt mai expuși, responsabilitatea respectării acestor măsuri cade acum pe umerii noștri, și mai puțin în atribuțiile autorităților.

Măsurile de relaxare recomandate în starea de alertă îi pot speria pe unii oameni, mai cu seamă în situațiile unde există un teren anterior vulnerabil - tulburări de anxietate. Astfel, oamenii care erau și înainte temători, precauți, au tendința să exacerbeze acum aceste emoții și comportamente.

Aceste temeri sunt firești, problema apare atunci când ele persistă și încep să afecteze calitatea vieții, atât a noastră, cât și a celor din jurul nostru. Anxietatea persistentă atrage după sine furia, frustrarea de a nu fi înțeleși de către cei din jur și poate determină tensiuni, situații conflictuale.

Limitele sunt mai degrabă neclare, oamenii nu înțeleg până unde ar trebui să se teamă, astfel reacțiile pot fi de ignorare totală a acestor măsuri, fie a celor care resimt o anxietate crescută, prin exagerarea respectării acestor recomandări.

Putem asista la reacții ale celor din jur oarecum neobișnuite și ne așteptăm ca ele să continue în perioada următoare, acum că, ieșind din casă intrăm în contact cu mai multe persoane, suntem mai expuși interacțiunii.

Prin servicii specializate de consiliere psihologică și psihoterapie oamenii pot fi ghidați să înțeleagă și să accepte existența acestor temeri firești în fața unui pericol iminent, nevăzut, să învețe și să integreze strategii noi, adaptative și să-și gestioneze în mod sănătos emoțiile.

Încă de mici învățăm optimismul, să vedem partea plină a paharului. De data asta, însă, nu este vorba despre a accepta partea goală a paharului, ci de a accepta că realitatea are și părți goale. Negarea, optimismul forțat obligă creierul să nege o realitate pe care el o observă, o trăiește, astfel fiind blocați într-un conflict consumator de resurse personale. Putem, așadar, să le facem pe amândouă: să ne concentrăm pe lucrurile pozitive ale acestei perioade, dar în același timp, să o recunoaștem, acceptăm și emoțiile negative, căutând soluții de coping funcțional în această perioadă.

Cum va arăta lumea în viitorul apropiat? Cum se vor redefini relațiile dintre noi? Ce granițe personale vom avea? Cum ne vom schimba noi? Cum vom reuși să rămânem conectați, deși la distanță?

Vă invit să căutați răspuns la întrebările de mai sus, dar, mai ales, vă invit la răbdare, echilibru, grijă și iubire față de cei din jur!

1. Ce v-a determinat să lucrați ca asistent social în cadrul spitalului?
Ne-am dorit să fim un sprijin pentru pacienți și rudele acestora în momentele dificile prin care trec prin consiliere, ascultare activă bazată pe empatie și să le facilităm anumite legături cu anumite instituții ale statului în ceea ce privește cazurile sociale.

2. Care au fost provocările pe care le-ați întâmpinat la începutul carierei în cadrul spitalului?

În U.P.U. întâlnești toate categoriile de cazuri vulnerabile și este nevoie de tact și anumite abilități pentru a lucra cu acestea. O categorie mai dificilă sunt oamenii străzii care își găsesc cu greu un adăpost pe timp de noapte, bolnavii cu diferite dizabilități. O altă provocare sunt persoanele dependente de alcool care se confruntă cu o situație dificilă în familie, aceasta cu greu gestionează problema și uneori refuză să-i primească acasă. O altă provocare cu care ne întâlnim des este lipsa de înțelegere a aparținătorilor sau pacienților față de întreg procesul de investigații în U.P.U.

3. Care este partea „frumoasă” ca asistent social în spital?

Cred că partea frumoasă este atunci când în urma serviciilor noastre observăm că pacienții/aparținătorii au încredere, speranță și sunt recunoscători. De asemenea, atunci când pacienții /aparținătorii au încredere în noi pentru că ne pasă de situația dificilă prin care trec, datorită ascultării noastre bazată pe empatie.

4. Ce provocări întâmpinați în această perioadă (Covid 19) în cadrul exercitării meseriei dumeavoastră?

La început a fost teamă atât în rândul pacienților, cât și în rândul colegilor, pe care trebuie să o gestionezi. În lupta cu Covid 19, pacienților le este frică, iar o parte dintre ei nu înțeleg de ce este nevoie de atât de multe măsuri de protecție mai ales când vin la spital. De asemenea, sunt nerăbdători pentru a afla cât mai repede rezultatele testelor Covid-19 și există posibilitatea ca să rămână internați fără ca membrii familiei să știe, datorită accesului limitat într-un spital Covid. În acest caz când preluăm legătura telefonic cu familia trebuie să le explicăm pe înțelesul lor care sunt procedurile și să-i consiliem pentru stabilitate emoțională. Așadar, este nevoie de sprijinul asistentului social în această perioadă pentru consiliere și asigurarea unei stabilități emoționale datorită stresului și fricii legate de acest virus.

5. Ce instrumente /resurse v-ar face activitatea mai eficientă în această perioadă?

Atât înainte de pandemie, cât și în timpul ei, ne-am confruntat cu diferite tipuri de vulnerabilități din partea pacienților și astfel avem nevoie să gestionăm eficient fiecare categorie în parte, mai ales prin anumite tehnici, metode de consiliere.

Tipa Livioara-Maria, asistent social U.P.U.-S.M.U.R.D., Suceava, a absolvit Facultatea de Istorie și Geografie, specializarea Asistență socială în 2011, Universitatea „Ștefan cel Mare” Suceava

Marteniuc Ana, asistent social U.P.U.-S.M.U.R.D. Suceava, a absolvit Facultatea de Istorie și Geografie, specializarea Asistență socială în 2016; Facultatea de Științe Economice și Administrație Publică ; master, specializarea Administrarea Afacerilor - M.F.C.T.S., Universitatea „Ștefan cel Mare” Suceava

Interviu Alina Rizac

asistent social principal

1. Ce v-a determinat să lucrați ca asistent social în cadrul spitalului?

Având în vedere că sunt din ce în ce mai multe persoane cu dizabilități instituționalizate, este impetuos nevoie de a veni în sprijinul acestor persoane prin activitatea asistentului social. Vulnerabilitatea și relațiile tensionate cu familiile de origine, fac adesea ca pacienții să nu se poată descurca singuri. Aici, intervenim noi, asistenții sociali. Tocmai acest aspect m-a atras, să pot fi de folos unei persoane cu dizabilități prin informații, sprijin social, depășirea nevoilor psihosociale, accesarea tuturor drepturilor pe care le au.

2. Care au fost provocările pe care le-ați întâmpinat la începutul carierei în cadrul spitalului?

Întotdeauna am considerat că fiecare persoană trebuie tratată ca o ființă umană, nu ca un CAZ. Ca și provocare, am fost pusă în situația de a restabili legături familiale pierdute/tensionate dintre pacient și familie. Sigur, a trebuit să contactez foarte multe persoane din diferite instituții pentru a restabili aceste relații. Nimeni nu știa nimic, totul era ambiguu, iar lipsa de experiență și-a spus cuvântul. Atunci când ești în stadiu de formare, fără experiență profesională orice ți se pare o provocare. Și-atunci, din provocare în provocare, reușești să îndeplinești obiective.

3. Care este partea „frumoasă” ca asistent social ?

Nu aș pune între ghilimele cuvântul frumoasa. Atunci când vezi legături familiale tensionate că sunt restabilite, când reușești să găsești copiii abandonati de mamă, când vezi lacrimi de bucurie pe fețele pacienților că au reușit să depășească obstacole, când le câștigi drepturile pe care nu știau să le acceseze, când vezi bucuria pe chipul acestor oameni, ca asistent social este cea mai frumoasă parte: satisfacția binelui pe care-l faci.

4. Ce provocări întâmpinați în această perioadă (Covid 19) în cadrul exercitării meseriei dumeavoastră?

În această perioadă de pandemie, cea mai mare provocare ca asistent social a fost să stau 14 zile consecutiv, zi și noapte, împreună cu toți pacienții la locul de muncă. Să dorm într-un birou, să improvizez un spațiu pentru a-l numi ”acasă”, sa-mi las familia singură, să nu pot sărbători ziua de naștere a fiului meu cel mic de 6 ani chiar a doua zi de Paște, să gestionez cu calm fiecare situație imprevizibilă, să iau decizii cu teamă, să gestionez această teamă. Grija pe care le-am purtat-o pacienților mei în calitate de asistent social, a fost complexă. Am fost atât confidentul lor cât și ajutor de bucătar, îngrijitor, spălătoreasă și tot ce a fost nevoie pentru a suplini cât de cât lipsurile, privarea de libertate (în sensul că nu au avut voie la drumeții, spectacole, cumpărături, vizită din partea celor dragi, etc.). Pe timp de pandemie, standardele, procedurile și toate regulile scrise nu sunt decât niște piedici în realizarea unui act social de calitate. Omenia este cel mai mare instrument cu care lucrează asistentul social.

5. Ce instrumente /resurse v-ar face activitatea mai eficientă în această perioadă?

Mi-ar fi plăcut ca C.N.A.S.R. să se fi implicat în mod real în toată această perioadă prin susținere totală, prin demersuri favorabile tuturor asistenților sociali indiferent de domeniul unde activează. Ca instrumente de lucru, C.N.A.S.R. ar fi putut să demareze metode practice și utile atât pentru noi, cât și pentru pacienții noștri. În lipsa acestui ajutor, a trebuit să facem față cu teamă, atât psihic cât și fizic tuturor situațiilor existente la locul de muncă.

Rizac Alina Florentina, din localitatea Zvoriștea, județul Suceava. Pe plan profesional este licențiată în Asistență socială, la Universitatea ”Alexandru Ioan Cuza” Iași. S-a specializat în mai multe domenii, însă a ales profesia de asistent social pentru a putea fi împlinită sufletește. „Această profesie nu-ți aduce venituri exorbitante, însă mulțumirea că fac ceea ce îmi place, că pot să aduc plusuri în viața celui care are nevoie, este suficient. De-a lungul anilor, am obținut în cadrul C.N.A.S.R., toate treptele de competență profesională având drept de exercitare a profesiei. Sunt angajată de D.G.A.S.P.C. Suceava la Centrul de Recuperare și Reabilitare Neuropsihiatrică Zvoriștea, în funcția de asistent social și de cel puțin 12 ani încerc să depășesc bariere, să fiu activă, să fiu de folos pacienților mei, să mă specializez mai mult cu fiecare poveste de viață pe care o întâlnesc. În plan personal sunt soție, mamă a 3 copii extraordinari și fericită pe ambele planuri.”

În altă ordine de idei, resursa umană este cea mai indispensabilă în această vreme de pandemie. **Indiferent de funcția pe care o avem, în aceste momente am fost tot ce trebuia să fim, pentru ca pacienții să fie protejați, îngrijiți și bineînțeles tratați cu respect.**

Interviu Mariana Ivănuș

asistent social principal

1. Ce v-a determinat să lucrați ca asistent social în cadrul centrului?

Dintotdeauna mi-am dorit să fiu asistent social, însă Practica efectuată în timpul studenției în centrele de profil m-a făcut să simt „chemarea – aici e locul meu...”.

2. Care au fost provocările pe care le-ați întâmpinat la începutul carierei ?

Marea provocare a fost să-mi pot gestiona emoțiile transmise de către suferința beneficiarilor și nevoile lor. Am simțit nevoia să-i ajut, să-i înțeleg, să-i accept așa cum sunt. Simțeam nevoia să „schimb lumea” repede și bine, dar desigur asta nu se putea, necesita timp și răbdare, ceea ce mi-a creat frustrare la momentul respectiv, însă asta nu m-a împiedicat să lupt, să mă dezvolt și să ajung aici unde sunt astăzi. Procesul a fost îndelungat, dar astăzi sunt foarte mulțumită de feedback – ul primit din partea beneficiarilor. Asta e tot ce contează pentru mine.

3. Care este partea „frumoasă” ca asistent social în cadrul centrului unde lucrați?

Partea frumoasă la centru este că noi funcționăm ca o mare familie, care ne unește și ne confirmă că puterea de care dispunem împreună face ca experiențele trăite să ne dezvolte și să ne ajute să oferim soluții pentru alte zile și noi provocări.

4. Ce provocări întâmpinați în această perioadă (Covid 19) în cadrul exercitării meseriei dumneavoastră?

Meseria noastră în această perioadă este de mamă și de tată și tot ceea ce presupune aceasta (încurajare, afecțiune, responsabilizare când e cazul, îngrijire, protecție și asigurarea tuturor nevoilor etc.)

5. Ce instrumente /resurse v-ar face activitatea mai eficientă în această perioadă?

Instrumente ca RĂBDARE, CURAJ, ÎNȚELEGERE, ÎNȚELEPCIUNE, SUSȚINERE și bineînțeles ca resurse asigurarea materialelor de igienă și hrană, de care Slavă lui Dumnezeu dispunem.

Mariana Ivănuș, asistent social la Centrul de Recuperare și Reabilitare Neuropsihiatrică Sasca Mică, județul Suceava.

Suflet pentru suflet, căci așa sunt eu, când merg seara la somn, după o zi de a dăruir...speranța. De aceea iau fiecare dimineață ca pe o nouă provocare.

Doar o perioadă...

Nu m-am gândit, în 16 ani de zile-ai mei
Că mi-ar fi dor vreodată de-o plimbare
Dar viața-ți dă adesea ce nu vrei..
Iar tu ca om, te-adaptezi la o schimbare.

Adevărat, n-am avut de ales
Și des ne-am plâns de ce nu ne convine
Sper, doamnelor, că le-am mai luat din stres
Și am sperat cu toții că "totul va fi bine".

Nu are rost să ne mințim
A fost mai frumos ca alte dăți de Paște
Am fost mai mult o familie, știm,
A fost milă și de doamnele noastre

Și da, la fel ca-n cazul tuturor,
Libertatea a fost cea mai grea parte
Nu am avut-o, și nu ne-a fost ușor,
Ne-am revoltat puțin și am mers mai departe

Mi-ar fi plăcut mai mult să pot merge acasă
Dar nu-mi permit să spun c-a fost totul stricat
A fost ca un test greu..cu o notă frumoasă
La care în final, toți ne-am apropiat.

Biriș Iuliana Gafina, copil
Casa de Tip Familial Universul Copiilor Rădăuți

67 de încercări îndeplinite

**Băeșu Aurelia, studentă anul II la
Asistență Socială
(Casa de Tip Familial Universul Copiilor Rădăuți)**

Oricare ar fi circumstanțele unei trăiri, fiecare dintre noi o resimte diferit. De la o înghețată în parc alături de persoanele dragi nouă până la o decepție, traumă sau suferință, totul este resimțit în mod diferit de fiecare individ în parte. Până la urmă asta ne face diferiți, nu? Modul în care interpretăm, înțelegem și exprimăm diferite circumstanțe diferă de la om la om, nu există o regulă sau un manual de urmat pentru modul în care am putea simți trăirile, fie ele fericite sau nu. Însă nu vreau să mă îndoiesc de faptul că nu suntem sinceri în legătură cu ceea ce simțim, nu ne putem minți pe noi înșine oricât de mult am încerca.

Revenind la scopul acestor rânduri și anume imortalizarea trăirilor în perioada stării de urgență, aș dori să subliniez în primul rând faptul că deși am locuit, mâncat, sau jucat împreună, mulți dintre noi nu ne cunoșteam într-atât de bine, știam că suntem colegi și că locuim împreună, ne știam numele, vârsta, locul de unde provenim, unde învățăm și celelalte formalități. Însă nu ne știam prea bine poveștile, durerile, fricile, plăcerile, neplăcerile, toanele, lucrurile care te ajută să cunoști un om în adevăratul sens al cuvântului, să îl cunoști pe el, nu doar chestiile materiale ce îl înconjoară și vin în urma acestuia. În urma epidemiei de covid-19, am fost nevoiți să ne izolăm de tot ce ține de exterior: prieteni, școală, familie acolo unde este cazul..etc. Însă am avut prilejul să petrecem mai mult timp unul în compania celuilalt. Zis și făcut!

Voi începe cu aspectele negative ale acestei experiențe căci doresc să păstrez ce e mai bun la final. La început a fost șocul, panica și tot ce se întâmpla afară, am fost speriați dar totodată ne-am simțit în siguranță, protejați. Oriunde te uitați și orice canal de televiziune, internet sau social-media deschideai, peste tot erau noi decese, noi îmbolnăviri și panică generală. După câteva săptămâni ne pierdusem răbdarea și înțelegerea, eram frustrați și irascibili, fiecare dintre noi își dorea o plimbare până în parc sau măcar până la magazin, doar să putem ieși cateva minute din curte. Iar când am încercat să ieșim în curte să ne jucăm cu toții, vecinii s-au plâns de zgomot, însă să nu îmi fie cu supărare, 11 copii nu pot sta în liniște deplină oricât de mult ne-am strădui. Plictisela și-a făcut și ea simțită prezența mai devreme sau mai târziu, eram sătui de filme, jocuri, cărți sau ore online. Am avut cu toții și momente în care nu mai doream să ne dăm jos din pat dimineața, ne trezeam mai obosiți decât atunci când ne-am pus la somn, alteori când se lumina de zi decideam că este cazul să închidem ochii. Dar prin toate acestea nu am fost singuri, am avut parte de înțelegere, susținere și empatie din partea personalului care a fost exact pe aceeași lungime de undă cu noi, am rezonat cu toții și am trecut prin asta împreună, ceea ce a avut o mare însemnătate pentru noi. Ca în orice familie, au existat și certuri, dispute sau mici conflicte, cu toții ne pierdem răbdarea la un moment dat, era inevitabil. Însă situația a fost gestionată cu calm de fiecare dată iar până a doua zi era totul uitat. Micile certuri nu ne-au lăsat să ne pierdem încrederea și colectivitatea pe care o avem căci aici ne avem unii pe alții, atât la bine cât și în momentele de dificultate. Fie ele personale sau de grup. De ajuns cu aspectele negative, nu ele sunt cele care contează aici.

Putem spune că au fost mai multe trăiri pozitive, de care să ne amintim cât de mult ne ține memoria. Ne-am povestit vrute și nevrute, ne-am amuzat copios și ne-am împărtășit temeri, dureri sau dorințe. Am avut prilejul de a petrece mai mult timp unii cu alții și să aflăm ce ne dorim de la viitor, de la oameni și de la noi. Ne-am împărtășit cu încredere și curaj poveștile noastre despre ce a fost, ce am simțit, cine și în ce măsură ne-a rănit. Am discutat chiar și despre familiile noastre cu drag, cu melancolie și dor, poate vocea ne-a trădat puțin însă capul l-am ținut sus atât de bine cum am putut cu toții. Am lăsat să se vadă că ne doare și asta doar fiindcă am avut încredere.

De Paște am ieșit cu toții în curte la Înviere căci mănăstirea era aproape iar slujba putea fi auzită. Am cântat și ne-am bucurat că nu eram singuri de sărbători, ne avem unii pe alții. Unii dintre noi au pictat, desenat sau compus poezii, am avut prilejul de a afla ce ne place să facem și la ce suntem talentați.

Într-una din zile ne-am trezit cu toții și când am scos capul pe ușă, se pregătea un grătar pe cinste pentru noi, pentru răbdarea pe care am avut-o în legătură cu tot, pentru înțelegere și colaborare. Ne-am bucurat sincer atât pentru gestul făcut cât și pentru cuvintele frumoase care ne-au fost adresate, pentru încurajări și pentru dragostea de care am avut parte. Avem aici o mică familie, o colectivitate, o prietenie strânsă și un loc al nostru, o casă în adevăratul sens al cuvântului.

Nu am avut prilejul doar de a ne cunoaște între noi, am putut cunoaște mai bine și persoanele responsabile de noi. Am petrecut timpul împreună și țin să specific că am dori cu toții să repetăm această experiență, ne adunam cu toții seara, râdeam, alegeam filme ca mai apoi să le vizionăm, jucam fel și fel de jocuri. Aceste persoane au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a alunga plictiseala iar voia bună să își facă loc. Ne-am distrat, însă atunci când a fost nevoie să fim serioși am fost cu toții, ne mobilizam și realizam diferite activități împreună. Ca să pot explica mai bine cât de mult ne-a plăcut această perioadă vă voi da un mic exemplu: la finalul celor 2 săptămâni petrecute alături de personalul responsabil pentru săptămânile respective, am mulțumit pentru toată răbdarea de care au dat dovadă, de toate capriciile pe care ni le-au făcut și pentru încrederea pe care ne-au oferit-o. Ne-am aplecat în fața lor și am aplaudat căci o meritau din plin. Cu toții merită respectul și aprecierea noastră, toți au dat dovadă de răbdare cu noi și pentru asta vom fi veșnic recunoscători.

„Semăna cu un cal sălbatic care a început să se obișnuiască în sfârșit cu oamenii. Te va tolera, poate chiar se va apropia de tine, în mod sigur te va vrăji, dar nu vei ști niciodată ce are de gând să facă în clipa următoare. Are probleme adânc înrădăcinate cu încrederea în ceilalți. „ - K.A. Tucker, Cinci motive să o iei de la capăt. Mulți dintre noi ne regăsim în acest pasaj, însă acești oameni au reușit să ne câștige încrederea.

Această perioadă care pentru mulți a fost un calvar și un chin a fost simțită cu totul altfel de noi, am trăit-o în alt mod. Cu toții putem alege cum să ne simțim, depinde doar de modul în care dorim să privim lucrurile, dacă vrem să vedem doar partea plină a paharului atunci tot așa ne vom simți, dar dacă încercăm să ne bucurăm de fiecare lucru pe care îl avem, fiecare rază de soare care ne mângâie pe obraz dimineța și de oamenii frumoși pe care îi avem în jurul nostru, cum am putea noi să fim triști?

PS: Doamna directoare, veți rămâne pentru toată viața în sufletele noastre, iar într-o zi, oricât de îndepărtată ar fi ea, sperăm să vă putem întoarce tot binele făcut!

Interviu

1. Ce v-a determinat să lucrați ca asistent social în cadrul centrului?

Autodeterminarea, importanța relațiilor interumane

2. Care au fost provocările pe care le-ați întâmpinat la începutul carierei ?

Transformarea, depășirea barierelor emoționale, empatia.

3. Care este partea „ frumoasă ” ca asistent social?

Tot ceea ce bucură un beneficiar: un zâmbet, o ieșire în comunitate, facilitarea comunicării cu cei dragi lor.

4. Ce provocări întâmpinați în această perioadă (Covid 19) în cazul exercitării meseriei dumneavoastră?

Cerințele exagerate, nejustificate, reproșurile, prea puțină implicare, nereușita, neconformismul

5. Ce instrumente/resurse v-ar face activitatea mai eficientă în această perioadă?

Sprijinul moral, ajustările de conduită, recompensele, recunoașterea efortului depus.

Liliana Sopincean, asistent social specialist, Centrul de Recuperare și reabilitare Costâna, județul Suceava

Informații utile, demersuri, luări de poziție

Parlamentul României a respins definitiv și cu o majoritate covârșitoare inițiativa privind modificarea Legii 466/2004 privind statutul asistentului social

Amintim pe această cale că:

- Conform Legii 466/2004 privind statutul asistentului social Colegiul este o organizație profesională, neguvernamentală, de interes public, apolitică, nonprofit, cu personalitate juridică, autonomă și independentă. Colegiul Național al Asistenților Sociali, este autonom și independent în raport cu orice autoritate publică sau persoană juridică de drept privat și își exercită atribuțiile fără posibilitatea vreunei imixțiuni din partea acestora;
- Colegiul Național al Asistenților Sociali este autoritatea română competentă pentru recunoașterea diplomelor și calificărilor obținute pentru profesia de asistent social în conformitate cu Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România;
- Colegiul Național al Asistenților Sociali este integrat în Sistemului de Informare pentru Piața internă a Comisiei Europene ca autoritatea română competentă pentru profesia de asistent social și eliberează adeverința de conformitate a studiilor (certificat de recunoaștere internațională).
- Colegiul Național al Asistenților Sociali eliberează avizul de exercitare al profesiei și atestatul de liberă practică pentru asistenții sociali;
- Colegiul Național al Asistenților Sociali avizează și creditează programe de formare continuă în domeniul asistenței sociale;
- Colegiul Național al Asistenților Sociali reprezintă, apără și promovează drepturile și interesele membrilor la nivel local, național și internațional;
- Colegiul Național al Asistenților Sociali monitorizează respectarea Codului deontologic, reglementărilor și normelor de către asistenții sociali, indiferent de locul de muncă;
- Colegiul Național al Asistenților Sociali gestionează Registrul național al asistentilor sociali din România;
- Colegiul Național al Asistenților Sociali colaborează cu organisme similare din alte țări în probleme de interes comun

Informații utile, demersuri, luări de poziție

În data de 21.05.2020, a avut loc întâlnirea "Viitorul formării profesionale continue pentru asistenții sociali. Față în față versus online" organizată de Comisia de formare profesională continuă a CNASR.

La întâlnire au participat reprezentanți ai furnizorilor de formare profesională acreditați de CNASR care au dat curs invitației noastre. Mulțumim pentru interesul acordat formării profesionale continue a asistenților sociali din România!

Profesioniști din aceeași etnie își povestesc munca și viața din pandemie

Crina Mureșanu este asistent social și lucrează de aproape 20 de ani în domeniul social, ajutând oameni care au nevoie de sprijin. Nu îi place să se raporteze la ei ca la oameni vulnerabili, ci le spune simplu „oameni”.

”Dacă este ceva care mă impresionează în tot ceea ce fac, indiferent de tipul de activitate pe care îl desfășor, este efortul mamelor de a-și susține familia, de a depăși anumite situații. Eu, la rândul meu, mă simt privilegiată să le cunosc, pentru că sunt niște femei minunate de la care am de învățat”

Citește întreaga știre în link-ul de mai jos.

https://www.libertatea.ro/stiri/cinci-romi-muncesc-pentru-comunitate-2978203?fbclid=IwAR0VK4PxH-bkUPq_w8Wcxkd1aAhfrECwCkC2FjSn4CcRsAZkPCVfkKG_eU

Crina Mureșanu este asistent social și lucrează de aproape 20 de ani în domeniul social, ajutând oameni care au nevoie de sprijin. Nu îi place să se raporteze la ei ca la oameni vulnerabili, ci le spune simplu „oameni”. ”Dacă este ceva care mă impresionează în tot ceea ce fac, indiferent de tipul de activitate pe care îl desfășor, este efortul mamelor de a-și susține familia, de a depăși anumite situații. Eu, la rândul meu, mă simt privilegiată să le cunosc, pentru că sunt niște femei minunate de la care am de învățat”

Citește întreaga știre în link-ul atasat.

See Translation

LIBERTATEA.RO

O asistentă medicală romă și încă patru profesioniști din aceeași etnie își povestesc munca și viața din pandemie...

Informații utile, demersuri, luări de poziție

Posted by Aida Boldeanu
6 hrs · 🌐

Cristian Roșu, Vicepreședinte CNASR a fost invitat la România Solidară – Ambasada Sustenabilității în România și a vorbit despre profesia de asistent social și profesionalizarea serviciilor sociale din mediul rural prin angajarea asistenților sociali.

<https://www.facebook.com/AmbasadaSustenabilitatiiInRomania/videos/182346886385288/>
See Translation

Ambasada Sustenabilității în România
7 hrs · 🌐 · 📷
"O persoană care a trăit într-o familie care a fost săracă nu are decât repere date de cultura sărăciei. Să își modifice comportamentul și să fie activ în so... See more
See Translation

Colegiul National al Asistentilor Sociali
Posted by Aida Boldeanu
18 May at 13:59 · 🌐

ROTOCOL RECOMANDĂRI PENTRU SERVICIILE SOCIALE APLICABILE ÎN PERIOADA STĂRII DE ALERTĂ GENERATĂ DE EPIDEMIA DE COVID-19

um pot funcționa serviciile de zi și rezidențiale din domeniul social în perioada stării de alertă:

<http://andpdca.gov.ro/w/protocol-recomandari-pentru-serviciile-sociale-aplicabile-in-perioada-starii-de-alerta-generata-de-epidemia-de-covid-19/>

În completarea Ordinului Comun al Ministerului Muncii și Protecției Sociale și al Ministerului Sănătății privind măsurile pentru prevenirea contaminării cu noul coronavirus SARS-CoV-2 Nr.3577/831/2020, ANDPDCA a realizat u... See more
See Translation

ANDPDCA - Persoane cu Dizabilități, Copii și Adoptii
18 May at 13:17 · 🌐

PROTOCOL RECOMANDĂRI PENTRU SERVICIILE SOCIALE APLICABILE ÎN PERIOADA STĂRII DE ALERTĂ GENERATĂ DE EPIDEMIA... See more
See Translation

Cristian Roșu, Vicepreședinte CNASR a fost invitat la România Solidară – Ambasada Sustenabilității în România și a vorbit despre profesia de asistent social și profesionalizarea serviciilor sociale din mediul rural prin angajarea asistenților sociali.

Informații utile

- Pentru colegii care își desfășoară activitatea în domeniul protecției copilului (și nu numai), am postat pe site-ul CNASR, la secțiunea **Noutăți**, un material util realizat de The Alliance for Child Protection in Humanitarian Action (`The Alliance`) intitulat **Protecția Copiilor pe durata Pandemiei de Coronavirus**. Link-ul de mai jos vă va direcționa la articol: <https://cnasr.ro/2020-05-06-protectia-copiilor-pe-durata-pandemiei-de-coronavirusclid=1wAR3hSEPPy8ugOsLFZRRAw6iLUJgg9wZsj56kmzGxP1EqIrUITv74KIJbFp0>
 - În completarea Ordinului Comun al Ministerului Muncii și Protecției Sociale și al Ministerului Sănătății privind măsurile pentru prevenirea contaminării cu noul coronavirus SARS-CoV-2 Nr.3577/831/2020, ANDPDCA a realizat un set de recomandări privind serviciile sociale de zi și rezidențiale, publice și private, aplicabile în perioada stării de alertă generată de epidemia de COVID-19. Mai multe informații regăsiți aici: <http://andpdca.gov.ro/w/protocol-recomandari-pentru-serviciile-sociale-aplicabile-in-perioada-starii-de-alerta-generata-de-epidemia-de-covid-19/>
 - Ministerul Muncii și Protecției Sociale a realizat un set de Recomandări adresate furnizorilor de servicii sociale cu privire la măsurile de prevenire a transmiterii COVID-19 după data de 15 mai, pe perioada stării de alertă. <http://www.mmuncii.ro/j33/index.php/ro/2014-domenii/familie/politici-familiale-incluziune-si-asistenta-sociala/5944>
 - Guvernul a aprobat actualizarea standardelor de cost pentru serviciile sociale pentru toate categoriile vulnerabile de beneficiari: copii, adulți cu dizabilități, persoane vârstnice îngrijite în instituții sau la domiciliu și victime ale violenței domestice. http://andpdca.gov.ro/w/guvernul-investeste-in-calitatea-s...
- EVALUAREA RAPIDĂ A SITUAȚIEI COPIILOR ȘI FAMILIILOR, CU ACCENT PE CATEGORIILE VULNERABILE, ÎN CONTEXTUL EPIDEMIEI DE COVID-19 DIN ROMÂNIA - un document elaborat de UNICEF alături de alți parteneri, ce permite diferiților actori interesați să stabilească în mod avizat măsuri de prevenire și răspuns, vizând impactul epidemiei de COVID-19 în vederea reducerii consecințelor umane ale pandemiei <https://www.unicef.org/romania/ro/documents/evaluarea-rapid%C4%83-situa%C5%A3iei-copiilor-%C5%9Fi-familiiilor-cu-accent-pe-categoriile-vulnerabile->

Informații utile

Având în vedere necesitatea de a asigura măsuri pentru prevenirea și răspândirea infecțiilor COVID-19, pe perioada stării de alertă lucrul cu publicul se va realiza în următoarele condiții:

1. Personalul propriu și persoanele din exterior vor avea în vedere obligativitatea purtării măștii de protecție;
2. Personalul propriu și persoanele din exterior au obligația dezinfectării mâinilor la intrarea în sediul CNASR;
3. Suprafață minimă de 4 mp pentru fiecare persoană și o distanță minimă de 2 m între oricare două persoane apropiate;
4. Verificarea temperaturii, care nu trebuie să depășească 37 grade, la intrarea în incintă;
5. Dezinfectarea frecventă a suprafețelor expuse și evitarea aglomerării de persoane.

**Măsuri pentru desfășurarea
activității Colegiului Național al Asistenților Sociali
în vederea prevenirii
răspândirii COVID - 19 pe perioada stării de alertă**

Lucrul cu publicul se va realiza în următoarele condiții:

1. Personalul propriu și persoanele din exterior vor avea în vedere obligativitatea purtării de măști de protecție;
2. Personalul propriu și persoanele din exterior au obligația dezinfectării mâinilor la intrarea în sediul CNASR;
3. Suprafață minimă de 4 mp pentru fiecare persoană și o distanță minimă de 2 m între oricare două persoane apropiate;
4. Verificarea temperaturii, care nu trebuie să depășească 37 grade, la intrarea în incintă;
5. Dezinfectarea frecventă a suprafețelor expuse și evitarea aglomerării de persoane.

Așteptăm sugestiile și propunerile voastre în legătură cu informațiile pe care vreți să le regăsiți în viitoarele numere ale newsletterului.

Contact

București, Str. Biserica Amzei, nr.29, et.3, sector 1,
cod postal 010393

tel1: 0748 124 585

tel2: 021 317 51 25

fax1: 031 817 20 47

fax2: 021 317 24 30

e-mail: cnasr@cnasr.ro

site: www.cnasr.ro

